

נגואה בסיני הציגה סוף-סוף את השימלה החדשה שנבחרה בקונסיליום רחב למען המאמר. נגואה עמדה ליד בעלה, וקיבלה יחד עימו את 1500 המוזמנים בלחיצות-ידיים. תוך החלפת כמה מילים עם כל אחד. בתמונה קורא בסיני את המסר ששלח לו שימעון פרס ממארוקו. שהועבר לו על-ידי בועז אפלבאום (משמאל). ראש-הלישכה. נשף יום המהפכה המצרי הפך לאירוע החברתי הזוהר ביותר בחיי החברה הישראלית.

שנקרה כדרכו כי עכשיו טוב להיות מארוקאי. אמר לו חבר הכנסת **שבח וייס**: "אני לא מתבייש שאני פולני. נכון שהיום זה חשוב להיות מארוקאי. אבל את השלום האמיתי נצטרך לחתום עם (האפטי) **אלי-אסד** נשיא סוריה, ואז ווייצק ירוזלסקי מפולין יעזור ואני אסע לפולין!"

כיום הרביעי בצהריים קיימו השרים **אברהם שריר** ו**מזשה ניסים** שיחות-טלפון חשאיות ובהולות. שריר יצא מיספר פעמים מחדרו אל ה"טלפון שבחדר המזכירה למען לא ישמעו הנוכחים בחדרו את השיחות. היה זה היום האחרון לכהונתו של חברי-מפלגתם **יצחק מודעי** כשר-המישפטים. הסיבה לחשאיות והבהלה שאחזה בשניים הסתברה באותו הערב: אז נלחש מפה לאוזן כי ניסים אינו חפץ לחזור למישרד המישפטים, ומי שיזכה בו יהיה שריר.

שלמה להט, ראש-עיריית תל-אביב, הזמין ביום השלישי את כל מי שהיו לו יד ורגל באירגון הקונצרט בפארק במוציא-שבת. "מכיוון שלא הייתה תאורה מספיקה על הבימה, וראיתי אינה משתפרת משנה לשנה, לא יכולתי לקרוא למי מגיע הקרדיט", אמר צ'יץ'. כאן המקום לתקן זאת ולציין לשבח את מחלקת-התרבות של גלי צה"ל ומנהלה מולי **שפירא**, על ההעברה שעשו למופע.

שביררה את מועד שובם של פרס ובעלה ארצה.

יפות רבות כיכבו בקבלת הפנים המצרית. שתיים מהן — בשמלות ירוקות — ריכזו אליהן תשומת-לב. רבים שאלו מי הן הבלונדיניות בירוק. אחת מהן היתה **קארין דונסקי**, הדוגמנית הוותיקה, שלבשה שיפון ירקרק וחושפני, וחבשה תוספת-שיער ארוכה, שהקנתה לה מראה של נערה בגיל העשרה. השניה היתה אשת-החברה **ברוריה בוקובסקי**, גם היא בירוק חושפני ותלתלים בלונדיים. השתיים, שעוררו את תשומת-ליבם של הגברים במי קום, פנויות.

לאחר שהוכח טיב הקשר המארוקאי של רפי ארני, נשאל לו השבוע השר משה שחל וחבר-הכנסת **בנימין בן אליעזר** — שניהם ילידי עיראק: "מדוע לא תארגנו קשר דומה בין ישראל לעיראק?" שחל חיך, אולם בן-אליעזר

עודדה אותו ואמרה: "תאכל, תאכל, שיהיה לך לבריאות! גם לי יש בת בצבא!"

עיריית, בתם החיילת של שרה ומשה שחל, היתה גם הסיבה לחיפזונם לסיים את מחויבותם החברתית ולשוב למכונתם. שם חיכתה להם בתם, שלא רצתה להצטרף אליהם לאירוע, והעדיפה להכות בחוץ.

לעומת זאת הצטרפה אל אביה בהנאה גלויה **איריס**, בתן היפהפיה של **אריה גוראל**, ראש-עיריית-חיפה. איריס גם היא חיילת, נהגה כמי שמורגלת באירועים מעין אלה — החל בלבושה החושפני וכלה בנימור סיה המלוטשים.

ג'ואן אדרי באה למלון דניאל, שם נערכה קבלת-הפנים המצרית, בשעה מאוחרת למדי, ללא בעלה, **רפי אדרי**, ששהה עם ראשה-משלה במארוקו. אדרי היתה צמודה למכשיר-הטלפון, ולא משה ממנו, עד

את היחס המארוקאי לביקור הישראלי ניסו הישראליים לראות בעיקר כקבלת-הפנים המלכותית שבה התקבלו. בעיקר התרשמו הישראלים מכמויות המזון שהוגשו להם על-ידי טבח האיש של המלך, כיב המלך, בין הכשרים השונים שהוגשו להם היו גם יונים צלויים. "זאת הפעם הראשונה", הפליט **שימעון פרס** תוך כרי אכילה, "שיונה אוכלת יונה!"

צל"ש לשרה שחל, רעי-ייתו של שרה-ארגיה, על שהצליחה להתמרפק ולהשיג קבב ובשרים בקבלת-הפנים שערך השגריר **מוחמד בסויר** **ני** לכבוד ה"23 ביולי, יום-המהפכה המצרית. שחל, הבאה לעיתים נדירות לאירועים כאלה, התלוותה הפעם לבעלה, שכן השניים הגיעו משימחה מישפחתית שערך נהגו של שחל.

משטעם הרמטכ"ל רבי אלוף **מזשה** לוי מצלחותיה עמוסות-הבשר של שרה שחל,

עזר וייצמן לא נראה, כמו בפעמים קודמות, כאורח המאושר ביותר של הערב. היה ברור כי היה מעדיף בהחלט להיות באותו הרגע בארמון איראן במארוקו, אלא ששימעון פרס לא הזמין אותו. וייצמן התנשק עם מלכת-הדוגמניות קארין דונסקי, אחר-כך שלפה נייר ועט ורשמה משהו.

יצחק מודעי היה במצב עדין במיוחד. היתה זאת הופעתו הפומבית הרצינית הראשונה מאז הודח מן הממשלה. ובמרחק לא רב ממנו עמד אברהם שריר, יריבו-ירושו, ונהנה